

ALBINA

Revista săptăminală a așezămintelor culturale

ANUL 58 Seria II-a Nr. 402 | 8 pagini 15 bani | Miercuri 7 septembrie 1955

LA CULESUL PRUNELOR

Grele de rod, crengile prunilor se apleacă, spre pământ. A început culesul și-i mare zor în livada gospodăriei agricole de stat din Simburești, raionul Drăgășani, Zilnic, de pe cele 400 hectare cu pomi, culegătorii încarcă în autocamioane mij de kilograme de prune. Fotografia înfățișează pe harnica muncitoare Ioana Trandafir la culesul prunelor.

ADUCE ANOTIMPUL...

de MIHAI BENIUC

Aduce anotimpul noi lumini
Trecule prin frunzișul dînd în toamnă,
Le joacă pe roditele grădini
Și inima la bucurii bîndeamă.

Iubito! hai pe dealul unde via
Desface sinii ei de boabă coarnă.
Ne-mbie busuiocă, razachia
Și piersicii de roadă se răstoarnă.

Din crengi de viță să-mpletim curteni
Pe fruntea noastră-ades îngîndurată
Și să cîntăm voioși de anii buni
Ce-au răsărit din jalea de-altădată.

Știm bine noi că greul n-a pierit.
Se vrea hapsinul domn iar domn pe cramă,
Dar lucrătorii viei au muncit
Și nu o dau-napoi, de bună-seamă!

Privește-acest copil de muncitor
Minjit cu struguri pină la urechi!
Așa-i că botu-i gras și zimbitor
Niciînd n-ar mai erta stăpînii vechi?

Marea victorie a petroliștilor

Eroismul muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor petroliști a fost încununat de un nou mare succes: în petrol principalele sarcini ale cincinalului au fost îndeplinite înainte de termen! Numai în anul acesta petroliștii au extras peste 10.500.000 tone țiței. Adică, o producție de țiței de două ori mai mare decît în 1950; o producție care întrece cu peste 1.800.000 tone cea mai mare producție de țiței extrasă într-un an în timpul burzheziei.

Nu au trecut decît 100 de ani de cînd la Bușteni — pe valea Prahovei — fusese săpat primul puț petrolifer. De atunci noi și noi schele petrolifere au fost ridicate. Neuitat însă va rămîne în istoria țării jaful la care a fost supus petrolul românesc de către capitaliștii din țară și din afară. „Petrol cu orice preț” — acesta era crezul trusturilor capitaliste care aduseseră industria noastră petroliferă la ruină. Azi, pe această mare bogăție națională, stăpin e poporul. În anii cincinalului nostru industria petroliferă reconstruită cu ajutorul frătesc al Uniunii Sovietice, a cunoscut o dezvoltare fără precedent. În Moldova, Pitești și Otlet au apărut noi păduri de sonde. Sînt în curs lucrările de exploatare pentru descoperirea de noi izvoare de țiței. Azi țara noastră ocupă al doilea loc în Europa — primul fiind ocupat de Uniunea Sovietică — în ce privește producția petroliferă.

Să tot fie aproape trei ani de atunci. La sfatul popular din comuna Fierbinți-Tîrg, raionul Snagov, regiunea București, fusese numit un nou președinte. Cum a luat munca în primire, Gheorghe Năsărimbă s-a și pus virtos pe treabă. Prima grijă a lui a fost să afle cum lucrează țărani muncitori pămîntul și ce roade culeg. Și așa a aflat din primele zile că în satul Grecii de Jos, opt familii de țărani muncitori alcătuiseră întovărășirea agricolă „Drum Nou”, întovărășire ce număra 24 membri.

Noul președinte de sfat popular era bucuros, dar nu pe deplin. Comuna sa avea 7 sate și numai într-unul fusese alcătuită întovărășire agricolă. Gîndul acesta nu-i dădea pace nici noaptea. Nu de puține ori s-a sfătuit el, în acea vreme, cu comuniștii și cu deputații. Într-o seară a stat de vorbă cu deputații comunei pînă după miezul nopții. La cîteva zile i-a chemat la sfat și pe directorii de cămine culturale. S-a sfătuit cu ei, i-a îndemnat să țină cit mai multe conferințe în care să vorbească de avantajele muncii laolaltă, să popularizeze statutul model al întovărășirilor agricole.

Întovărășitii

Astă iarnă, la căminul cultural din satul Tîrg, statutul a fost discutat de două ori cu circa 100 țărani muncitori. La ultima prelucrare comunistul Constantin A. Cîlă, secretarul organizației de bază, l-a întrebat pe Gheorghe Năsărimbă:

— Ce zici tovarășe președinte, anul acesta dacă ne unim locurile scoatem 3800 kg. porumb boabe la hectar, așa cum au scos anul trecut întovărășitii din satul Grecii de Jos?... Știi, pînă acum au dat cerere de înscriere 10 țărani muncitori.

— Sînt convinși că-i și întreceți, răspunde președintele; munca cu tractoarele și mașinile pe tarlaua mare este spornică.

Și într-adevăr anul acesta, în luna martie, 19 familii de țărani muncitori din satul Tîrg au pus baza unei întovărășiri agricole. Din rîndul întovărășitorilor a fost ales ca președinte deputatul Vasile R. Stancu, iar ca secretar deputatul Stelian Ciocianu.

Primăvara a trecut repede. A sosit vara și odată cu ea a luat naștere și în satul Fierbinții de Sus întovărășirea agricolă „23 August”. Era a treia întovărășire creată în comuna Fierbinți-Tîrg.

La centrul de selecționat semințe din cîrtea sfatului popular munca e în toi. Aici într-o remiză se află instalat un selector mecanic care curăță zilnic 10.000 kg. grîu. Un grup de întovărășitii din satul Tîrg așteaptă să le vină rîndul. Stelian Ciocianu a turnat primul grîul în coș. Pe piept îi strălucește insigne de fruntaș al recoltelor bogate. Președintele sfatului s-a apropiat de el, i-a strîns mîna cu putere:

— Țin să vă felicit încă odată! Să știi tovarășe Ciocianu că am fost alaltăieri pe la tarlaua cultivată cu sfeclă de zahăr a întovărășirii. Aveți o frumusețe de recoltă. De altfel cred că ați aflat că o rădăcină de sfeclă de zahăr — ce cîntărea vreo zece kile — am dus o la expoziția agricolă a raionului.

Și în timp ce la selectorul mecanic întovărășitii din satul Tîrg dau zor cu curățatul grîului, pe tarlaua lor tractoarele din brigada a 3-a condusă de tractoristul Popescu Ion, de la S.M.T.-Grădiștea, trag ultimele brazde. Pămîntul a fost dezmiriștit, iar acum este arat a doua oară.

Numărul celor din satul Tîrg dornici să lucreze pămîntul laolaltă crește mereu. Gică Ungureanu, Gheorghe M. Dedu și alții s-au înscris de cîrînd în întovărășire. Acum întovărășirea din satul Tîrg numără 23 de familii, iar zilele acestea vor mai fi aprobate încă 5 cereri noi. Numărul întovărășitorilor crește și în satul Fierbinții de Sus. Numai la o săptămînă de la inaugurare au mai depus cereri Ion Geantă, Dumitru Stavăr, Gheorghe Stavăr și încă vreo trei țărani muncitori.

Peste cîteva zile membrii celor trei întovărășiri agricole din comuna Fierbinți-Tîrg vor porni în întrecere la însămînțări. Ei vor pune în pămînt, cu mașinile, sămînța de sol, aleasă și tratată, din care la anul va rodi din plin belșugul muncii unite.

ION BELCIUGAN

Recoltarea și insilozarea porumbului

de E. LESCINSKI

Mecanizatorii S.M.T.-ului „1 Mai” și colhoznicii artelului „Congresul al XIX-lea al partidului” din raionul 1 Mai au început recoltarea separată a știuleților și masei verzi de porumb și insilozarea lor. Aici s-au semănat 750 de hectare de porumb pentru boabe și pentru siloz și 220 de hectare pentru nutreț verde.

...Pe cîmp înaintea unei combina „KU-2”. Partea ei tăietoare în formă de fierăstrău taie tulpinele. După câteva clipe, știuleții mustoși, în pănușe verzi, sint încărcăți în căruța care se apropie, iar cocenii și frunzele mărunțite — în lada unui autocamion.

În prima zi, combina „KU-2” a recoltat 2,5 hectare, iar apoi cîte 3,5 hectare. Mașina înlocuiește munca a 18—20 de oameni.

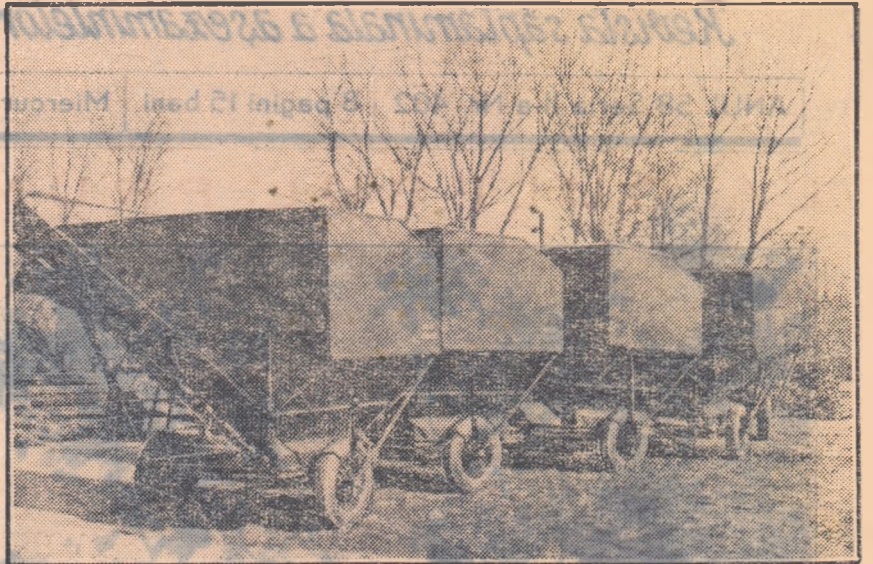
Conducerea colhozului a chibzuit din timp toate amănuntele recoltării separate și a întocmit un plan amănunțit de muncă. Toate lucrările de recoltare și insilozare a porumbului se execută în lanț, fără întrerupere. La transportarea știuleților și a masei verzi mărunțite se folosesc nouă autocamioane și câteva căruțe. Pe tarla-tele unde știuleții au fost recoltați cu mina lucrează o combină „K-6”, care cosește și mărunțește masa verde. Știuleții transportați la tranșee sint mărunțiți de îndată cu ajutorul unei tocătoare de siloz „RSS-6” și turnați în compartimentele tranșeei. Trei colhoznici, cu maiuri speciale, bătătoresc masa în compartimente. Ei acordă o deosebită atenție indesării masei în dreptul pereților și colțurilor compartimentului. Fiecare compartiment al tranșeei este umplut în decursul unei singure zile și acoperit imediat. Pînă acum s-au depozitat aproximativ 100 de tone de știuleți.

Cînd va începe recoltarea în masă, la mărunțirea știuleților va fi folosit încă un agregat — o zdrobitoare de nutreț „DKU-1,2”. În felul acesta, toți știuleții și cei veniți de la combine și cei strînși cu mina, vor fi depozitați în tranșee, în aceeași zi. Totodată se face insilozarea cocenilor. Masa verde adusă de la combine se depozitează în tranșee și se bătăto-rește.

În colhozul „Congresul al XIX-lea al partidului” s-a planificat să se facă recoltarea și insilozarea separată a porumbului în decurs de 10—12 zile. Primele zile arată că mecanizatorii și colhoznicii își vor îndeplini angajamentul.

Colhozul „Molotov” din raionul Krasnogvardeisk constituie un exemplu în ceea ce privește recoltarea porumbului. Iată cum este organizată aici recoltarea cu mina a știuleților. În ajunul recoltării brigadierii au împărțit tarla-tele în parcele separate de cîte 36 de rînduri de plante în fiecare parcelă. Cositul s-a făcut în așa fel încît colhoznicii să nu fie nevoiți să care departe sacii cu știuleții culeși. Pe fiecare parcelă lucrează cîte o echipă de 12 oameni. Echipa se împarte în două grupe. Fiecare colhoznică rupe știuleții de pe anumite rînduri și îi aduce la căruța.

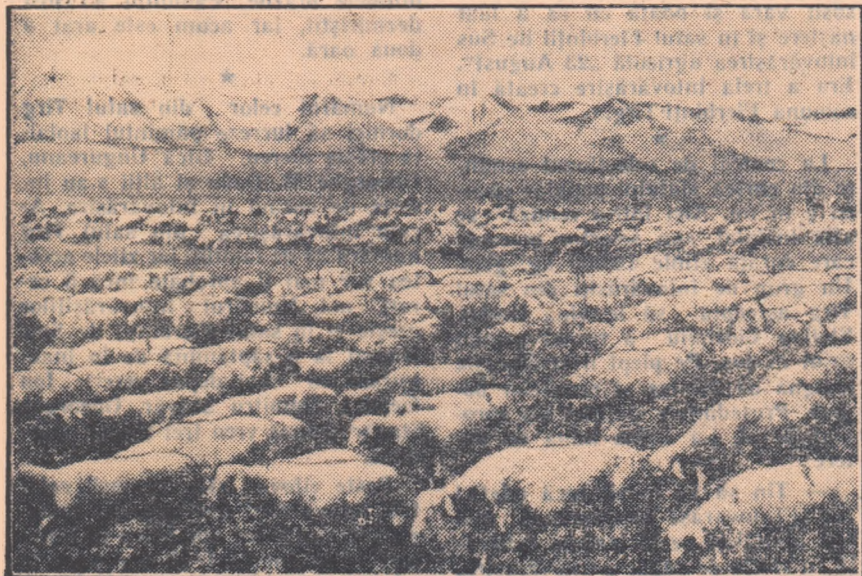
Pentru a stimula pe fiecare membru al echipei, în colhoz se folosește retribuția individuală în acord. Adunarea generală a colhoznicilor a hotărît ca pentru 1200 kg. de știuleți să se socotească 1,5 zile-muncă.

Uzina „Rostselmaș” fabrică mașini speciale pentru insilozarea porumbului. Fotografia noastră înfățișează cîteva din corpurile componente ale acestor mașini.

În colhozul „Novocercaskii”, regiunea Akmolinsk, R.S.S. Kazahă, lucrările de desfelenire sint în toi.

Bogate sint turmele de oi de rasă merinos ale colhozului „Kziltan”. Ele dau lînă de calitate superioară cunoscută în întreaga Uniune Sovietică.

Toamna pe ogoarele Ucrainei

În toate colhozurile și sovhozurile din regiunea Harkov s-a obținut cea mai bogată recoltă de grîu, cît și o-văz din ultimii zece ani. În multe raioane s-au cules, în medie cîte 2.500 kg. grăunțe la hectar.

În Ucraina au fost lărgite considerabil suprafețele însămînțate cu porumb — cea mai valoroasă cultură alimentară și furajeră. În anul 1955 suprafețele însămînțate cu această cultură s-au ridicat la peste 6 milioane hectare, dublîndu-se în comparație cu anul trecut.

În cea mai mare parte a regiunilor Ucrainei se face recoltarea sporită a știuleților și cocenilor de porumb pentru insilozare.

Colhozurile republicii au recoltat și insilozat pînă acum primele sute de mil de tone de știuleți și mai mult de 500.000 tone de coceni. În total în acest an se vor depozita în Ucraina aproximativ 30 milioane tone porumb de siloz — de cîteva ori mai mult decît anul trecut.

În stepele din regiunea Mării Negre se desfășoară campania de strîngere a recoltei de porumb. Pe mari suprafețe de pămînt cocenii de porumb ating o înălțime de 3-4 m. Colhozurile din localitate au obținut o recoltă bogată. Multe din ele culeg cîte 7.000-8.000 kg. știuleți și cîte 20.000 kg. coceni sau chiar mai mult la hectar.

Stațiunile de mașini și tractoare acordă un mare ajutor colhozurilor. 70 la sută din recolta de porumb va fi culesă cu ajutorul combinei lor. La strîngerea recoltei de porumb vor lucra peste 1.000 combine.

În prezent cultivatorii de sfeclă de zahăr termină pregătirile în vederea strîngerii recoltei, care va începe în cursul acestei luni. Anul acesta, pe plantațiile de sfeclă de zahăr vor lucra pentru prima oară combinele de sfeclă, inzestrate cu mecanisme pentru curățirea suplimentară a rădăcinilor și încărcarea lor în autocamioane.

Colhozurile din republică urmează să recolteze anul acesta 1.080.000 hectare sfeclă de zahăr — cu 123.000 hectare mai mult decît în 1951.

Anul acesta, colhozurile și sovhozurile din R.S.S. Ucraineană au luat toate măsurile pentru a da țării cel puțin 185 milioane puduri de zahăr, adică cu 67 milioane puduri mai mult decît în 1951, an în care s-a obținut cea mai bogată recoltă de sfeclă de zahăr.

Odată cu recoltatul se execută semănatul culturilor de toamnă care s-a și făcut pe milioane de hectare.

Strigături din colhozuri

De muncești cum zice-n carte,
De belșug ai să ai parte,
C-ai să faci an după an
Rodul mai bogat în lan.

★

Uite lanul îngrijit
Cit de bine-a răsărit;
Buruiană citu-i zarea
Nu găsești cu lumina.

★

Vino, mamă, colea-n vale,
Ca să vezi și dumneatale:
Uite-ți fata pe tractor.
Ară coșcogea ogor.

★

Măi tovarășe agronom,
Nu lucra-n birou molcom;
Fă oleacă de mișcare
Și mai vino pe ogoare.

★

Ia auzi o vorbă mare
Și te rog să-mi dai crezare:
Dragul meu acuma e
Tractorist la S.M.T.

În romînește de IGOR BLOCK

Cum semeni aşa culegi

Încă din toamna anului trecut ne-am gândit ca odată cu semănatul griului pe cele 120 hectare să începem și anumite încercări menite a ne lămuri cum trebuie să muncim pe viitor, spre a culege rod cât mai bogat. Astfel, pe o parte din această suprafață — 26 hectare — am semănat griul în rinduri încrucișate, iar restul suprafeței în rinduri obișnuite. Bineînțeles că înainte de a semăna am pregătit terenul așa cum ne-au sfătuit agronomii: după ce am strins trifoiul, mazăricea și mazărea — plante după care griul merge foarte bine — tractoriștii de la S.M.T. Mercurea ne-au dezmiriștit terenul, iar către sfârșitul lui august ne-au făcut arătura de vară și totodată grăpatul. La trei săptămâni după aceea am semănat. Griul folosit drept sămânță n-a fost luat la întâmplare, ci ales și tratat. Până să dea fructul griul a răsărit frumos și destul de viguros ca să poată face față asprimilor iernii.

În primăvară am dat o grapă. Găsind de cuviință că pentru a hrăni cât mai bine sămânțele pământul trebuie ajutat, am folosit îngrășăminte chimice. Colectiviștii noștri au avut de jurcă și cu buruienile, dar plivindu-le de două ori, le-au venit de hac.

Cum vă spuneam mai sus, toate cele 120 de hectare au fost îngrijite la fel. Deosebirea a fost doar la semănat: griul de pe 94 hectare a fost semănat în rinduri drepte, iar cel de pe 26 hectare în rinduri încrucișate. Cele 94 hectare semăcate în rinduri drepte ne-au dat o recoltă de 2.250 kg. boabe la hectar, iar de pe cele 26 hectare semăcate în rinduri încrucișate am scos 3060 kg. la hectar.

Metoda însămînțării griului în rinduri încrucișate este o metodă bună și tocmai de aceea, acum, în toamnă, vom mări suprafața de griu însămînțată după această metodă.

Ion Tăușan
președintele G.A.C. „Steagul Roșu” com. Mercurea, raionul Sebeș, regiunea Hunedoara

Pregătiri pentru iarnă

În anul când a luat ființă gospodăria agricolă colectivă „Zorile vieții noi” din Cindești, raionul Buhuși, avea un sector zootehnic mic: 3 cai, o vacă și o vițea. Astăzi găsești acolo 140 de oi, 35 porci, 8 vite mari, etc.

Conducerea gospodăriei a luat măsuri din vreme să se construiască noi adăposturi pentru animale. Încă de acum 2 săptămâni colectivității au început construirea unei cocine de porci, cu maternitate, în lungime de 15 metri. Apoi au început prelungirea unui salvan de oi. În prezent se lucrează de zor pentru ca primele zile de iarnă să găsească animalele în adăposturi călduroase și încăpătoare.

Tache Vasilache
correspondent

A respectat contractul semnat

Zilele trecute, țaranul muncitor Grigore Bobocea, din comuna Izvorul Birzei, raionul Tr. Severin a predat la O.R.A.C.A. 2 boi — contractați — în greutate de 1.026, calitate grasă. Respectându-și întocmai prevederile din contractul încheiat cu statul, Grigore Bobocea a primit pe boii predați, suma de lei 6.261.

V. Gh. Zorilă
correspondent

Să terminăm grabnic treierul, să pregătim temeinic însămînțările de toamnă

Ploile căzute în vară au împiedicat într-o oarecare măsură ca treieratul cerealelor să se facă mai repede. Dar nu este mai puțin adevărat că acolo unde sfaturile populare au luat măsuri organizatorice, unde grija față de recolte a fost mai mare, treieratul s-a desfășurat în bune condițiuni. Așa au făcut oamenii muncii din regiunile Craiova, Pitești, București, Timișoara și altele, care au utilizat zi de zi și oră de oră timpul prielnic pentru treier.

Nu același lucru se poate spune despre situația treierului din unele raioane ale regiunilor Autonome Maghiară, Cluj și Suceava. În aceste raioane se impune să se ia urgente măsuri pentru ca treieratul să se facă cât mai repede. Capacitatea de lucru a batozelor să fie folosită în întregime prin organizarea echipelor de schimb care vor treiera și noaptea, la lumina farurilor de la tractor și a felinarelor de vânt. Alimentarea garniturii de treier să fie făcută continuu prin organizarea justă a transporturilor și intrarea în lucru a cetelor. Acolo unde sfaturile populare regionale au aprobat treieratul în șuri, să se organizeze deplasarea garniturilor de treier dintr-o gospodărie în alta, în așa fel în-

M. STANCU
prim-locțiitor al ministrului
Agric. Culturii și Silviculturii

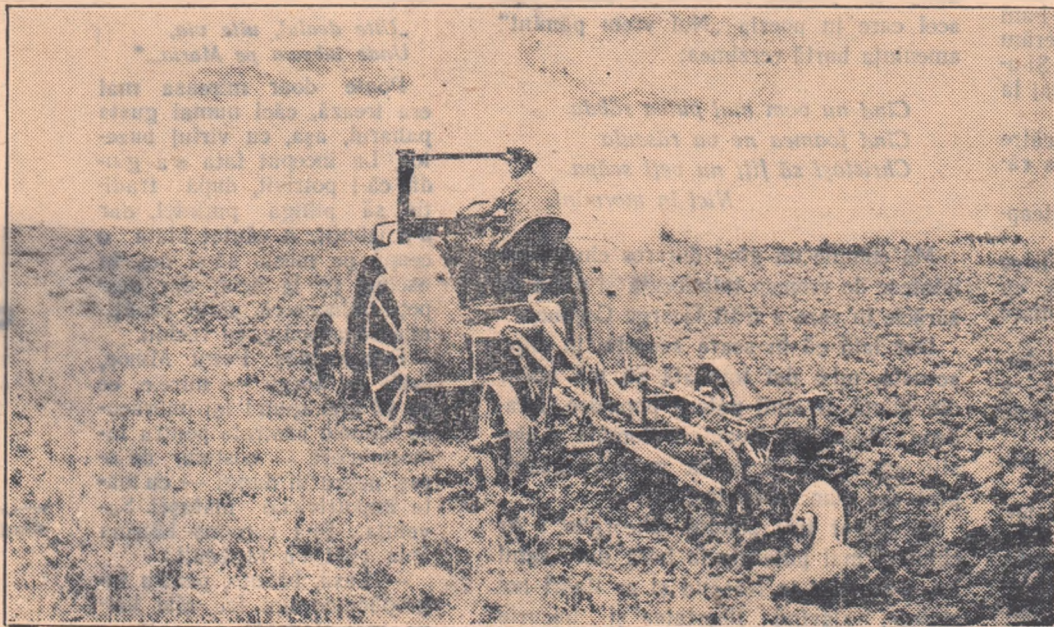
cât timpul bun de lucru să fie folosit din plin.

În toate regiunile sînt create condițiuni bune de executare a lucrărilor de pregătire a terenului pentru însămînțările de toamnă. Umezeala potrivită care se găsește în momentul de față în pămînt ușurează executarea arăturilor și înlătură pericolul de a se scoate bolovani. Arătura pentru însămînțările de toamnă trebuie făcută cu cel puțin 3 săptămîni înainte de însămînțare. Cele mai bune terenuri pentru semănăturile de toamnă și mai ales pentru griu sînt cele care au fost cultivate fie cu trifoi, lucernă, mazăre, fasole, borceag, fie cu cartofi timpurii și de vară. Se pot obține rezultate bune și după porumb, cartofi de toamnă, sfeclă și alte plante, care se recoltează toamna devreme. Pentru aceasta însă este necesar ca imediat după recoltarea culturilor de toamnă să se facă o arătură la 18—20 cm. adîncime sau mai în față, dacă arătura iese bolovănoasă.

Pentru obținerea recoltelor bogate, o mare atenție trebuie acordată pregătirii se-

mințelor ce se folosesc la însămînțare. O sămînță bună trebuie să aibă o putere de încolțire de peste 95 la sută, să fie curată, de același soi, din soiul potrivit regiunii în care se cultivă. Înainte de semănat să se încerce puterea de germinație a semințelor și să se curețe cu ajutorul selectoarelor, trioarelor sau vinturătorilor. După curățirea lor, semințele se tratează contra bolilor cu insecto-fungicide, care se găsesc la cooperativele sătești sau la centrele de tratat semînțe. Semințele necorespunzătoare vor fi schimbate cu semînțe de calitate ce se găsesc la bazele de recepție.

Organele agricole ale sfaturilor populare și toți tehnicienii de la punctele agricole au datoria să organizeze buna funcționare a centrelor de condiționat și tratat semînțe, să asigure aprovizionarea cu insecto-fungicidele necesare. Totodată e necesar să se ducă o temeinică muncă de lămurire în rindurile țărănimii muncitoare pentru executarea acestor lucrări, astfel ca NICI UN BOB SA NU FIE BĂGAT ÎN PĂMÎNT FĂRĂ CA TERENUL ȘI SĂMÎNȚA SĂ NU FI FOST PREGĂTITE DUPĂ NEVOILE FIECAREI PLANTE.

Pregătirile pentru însămînțările de toamnă au început și în întovărășirea „Belșugul” din comuna Cucușei, raionul Drăgășani, regiunea Pitești.
În fotografie: Tractoristul fruntaș Dumitru Panțiru face arătură la 20 cm. adîncime pentru însămînțarea griului de toamnă.

Puține zile au mai rămas pînă la culesul porumbului. După evaluările făcute de ingineri, ogoarele ne vor da în acest an o foarte bogată recoltă de porumb. Această prețioasă bogăție trebuie însă culesă și păstrată cu grijă.

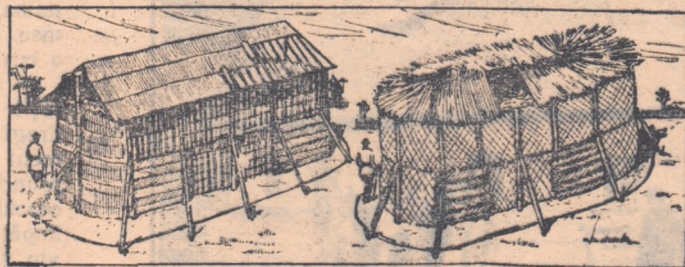
Știm că în unele locuri coacerea porumbului va întârzia și în general bobul va avea umiditate mai mare. El trebuie bine depozitat pînă la completa uscare. Tocmai de aceea este bine ca de pe acum să fie construite pătulele necesare. În această privință Ministerul Agriculturii și Silviculturii recomandă să se construiască pătule provizorii, cu materiale ieftine și recuperabile în întregime.

Iată, bunăoară, cum se pot construi pătulele recomandate de minister:

Forma pătulelor să fie dreptunghiulară, iar pereții din sîrmă împletită, araci împletiiți cu sîrmă sau nuiele împletite, să aibă lățimea de 1,50—2 m., înălțimea de 3 m. și lungimea după nevoie. Pentru depozitarea unui vagon de porumb este necesar un pătule cu o lungime de 3,5—4 m. Construirea acestor pătule

Pregătiți din timp PĂTULELE pentru porumb!

trebuie să se facă pe un teren mai ridicat, cu o ușoară pantă pentru scurgerea apelor. Vatra pe care se construiește pătulele se va înălța cu 0,30 m., apoi se va bate bine și se va arde un foc de paie. Stâlpii folosiți trebuie să fie

rotunzi și lungi de 4,20 m. Ei se îngroapă în pămînt la adîncime de 1,20 m. și se întepenesc bine. Între stâlpi trebuie să fie o distanță de 1 m. Stâlpii se leagă între ei abît pe linie cît și cu cej din față cu lățuroaie bătute în cuie la mijloc și la virf sau

se leagă cu sîrmă groasă. De stîlpi se leagă plașa de sîrmă cu ochiuri de 4—5 cm. sau araci împletiiți cu sîrmă. Plașa de sîrmă sau gardul de araci trebuie să aibă o înălțime de 1,50 m. Acestea se așează pe dinăuntru pătulei și se lea-

gă la capete de stâlpi, cu sîrmă.

Fundul coșului se amenajează cu o podină ridicată cu 30 cm. de la sol, din lemn rotund sau despicături pe care se întinde împletitura de nuiele sau se așează crăci uscate. După umplerea coșului

cu porumb se așează deasupra al doilea rînd de plașă de sîrmă, gard de araci sau nuiele și se umple din nou cu știuleți pînă sus. Apoi se trece la executarea învelitorii, care se face din coceni, astfel: se construiește o coamă ce se sprijină pe scaune înfipte în masa de porumb, cu tălpici, iar la margini se bat pe capetele stîlpilor cosoroabe. Pe coamă se așează snopi de coceni legați între ei cît și de coamă și cosoroabe, cu sîrmă moale.

Aceste pătule provizorii construite din materiale ieftine, după folosirea lor pot fi desfăcute, iar materialele întrebuințate la alte construcții.

Pentru construirea unui pătule cu capacitate de 1 vagon sînt necesare următoarele materiale: lemn rotund 0,50 mc., plașă de sîrmă 20 m., sîrmă galvanizată 10 kg., cuie 5 kg. — sau prăjini de 1,5 m. lungime (180 bucăți), sîrmă galvanizată 50 kg., cuie 25 kg.

Însămînțează rațița

Pregătind din vreme terenul muncitorii de la gospodăria agricolă de stat din satul Amzacea, regiunea Constanța, au început zilele trecute însămînțatul rațiței. Pînă în prezent muncitorii de la această gospodărie au însămînțat cu rațiță peste 100 hectare.

S. M. T. Gottlob și-a îndeplinit planul cincinal

Folosind metodele înaintate de muncă — metodele sovietice — ca graficul-orar și agregatele de mașini, muncitorii, inginerii și tehnicienii stațiunii de mașini și tractoare din comuna Gottlob, regiunea Arad, au îndeplinit sarcinile ce le reveneau din planul cincinal. Acest colectiv a reușit totodată, printr-o îngrijire bună dată mașinilor, prin folosirea întregii lor capacități de lucru și printr-o chibzuită organizare a muncii, să facă economii în valoare de 4.545.081 lei.

S.M.T. Gottlob, îndrumînd îndeaproape gospodăriile colective, întovărășirile agricole și gospodăriile individuale a contribuit în același timp și la sporirea producției agricole în aceste gospodării.

În sprijinul țărănimii muncitoare

Pentru sprijinirea țărănilor muncitori în campania agricolă de toamnă, Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum a luat măsuri necesare pentru a asigura aprovizionarea centrelor de închițat de pe lîngă cooperativele sătești, cu mașinile și uneltele necesare.

Țăranii muncitori vor putea închiria de la aceste centre batoze (manuale) pentru bătut porumbul, semănători de cereale cu tracțiune animală, vinturători, porzolatoare pentru tratat semînțe, mașini pentru împrăștiat îngrășăminte chimice, zdrobitori manuale pentru struguri, tocători manuale pentru nutreț și pentru rădăcinoase etc. Mașinile și uneltele vor putea fi închiriate la prețuri foarte mici. Așa, de pildă, chiria zilnică a batozelor pentru bătut porumbul este de 5 lei, a semănătorilor de cereale cu tracțiune animală de 12 lei, a zdrobitorilor manuale pentru struguri de 10 lei etc.

AMINTIRI DESPRE COȘBUC

de N. DUNĂREANU

La 8 septembrie, anul acesta se împlinesc 89 de ani de la nașterea poetului George Coșbuc, fiu vrednic al poporului nostru muncitor, „poet al țărănimii” cum i s-a spus pe drept. Cu acest prilej scriitorul N. Dunăreanu, care l-a cunoscut pe Coșbuc, evocă în cele ce vor urma figura iubită a poetului.

De câteva zile sînt oaspe-tele satului Hordou în care s-a născut marele nostru poet, George Coșbuc. Copiii, moșnegii și femeile se bucură nemăsurat de mult cînd află din gura mea că am avut cîntea să-l cunosc pe „badea Gheorghe”.

— Și dumneata spui că l-ai cunoscut bine pe poet? — mă ispitește un moșneag.

— D-apoi atunci dumneata trebuie să știi că dumnealui a ținut mult la noi, la popor.

— Știu, cum să nu știu?!

Moșneagul îmi povestește cu bună adu- cere aminte că și dînsul l-a cunoscut pe poet.

— Ba am jucat cu „badea Gheorghe” și la horă. Astea s-au petrecut acum 50 de ani, după ce-a trecut dincolo, la romfni, că adesea ne spunea el nouă: „Eu vro să fac cătănie la împăratul, să mor pentru împărăția lui. Am să trec munții”. Și după ce s-a pribegit peste munți, după cîtiva ani, ne-am pomenit cu el aici, în sat... Doamne, doamne, că bună inimă mai avea badea Gheorghe. Și nu era om fălos. Se îmbrăca cu straie de-ale noastre. Juca la horă, ținea plosca în mînă și chiuia strigături de-ale noastre.

Și iar îl ispitesc pe moșneag:

— Zici că venea des în sat?

— Des. Dar tot pe ascuns venea. Căci se temea de jandarmi. Ei, de cite l-am scăpat noi, căci aveam înțeles să fluierăm în așa fel, să nu priceapă nimeni. Și-a-tunci Gheorghe al nostru fugea tocmai la Feldru, la soru-sa Angelina.

Moșneagul țace și se îndreaptă către porțiță. O deschide și strigă cu glas ră- sumător:

— Anuțo, ei, Anuțo! Vino că te-asteap- tă cineva la muzeu.

Nu trecu mult și din fundul clădirii se lvește o felișcană, nu tocmai înaltă, cu fața bronzată, cu privirea plină de o mare liniște.

— Dumneaei e fata nepotului lui ba- dea Gheorghe, a lui Sevastian care a murit acum trei ani... Dînsa îngrijește muzeul.

Urcăm scările și dăm în încăperile muzeului cu pereții albi, strălucitori.

Moșneagul dă să plece cerîndu-și ier- tare:

— Eu trebuie să mă duc sus, la munte, la coasă. A, nu v-am spus cum mă chea- mă: Eftimie îmi zice mie. Rămîneți să- nătoși și mai poștiți pe la noi.

Anuța mă poștește să vizitez casa- muzeu, casa poetului. Privesc cu luare aminte fiecare fotografie, fiecare manus- cris și tipărituri. Zăbovesc în muzeu cîteva ceasuri și oaut să-l aduc înaintea ochilor mei pe badea Gheorghe, așa cum l-am cunoscut: dornic de viață și mare iubitor de oameni.

Pornesc apoi, împreună cu Anuța, pentru a vedea moara și plopii cei cîntați de poet. Incremenită de aproape un veac, moara parcă păstrează în amintirea ei cîntecele poetului.

Gîndesc: aci a venit, a stat și a hălăduit poetul. Tac și privesc. Tace și Anuța. Și-n tăcerea care ne împresoară, mi se pare că aud șoapte. Nu mă înșel. Anuța înșină cu glas domol:

*In vaduri ape repezi curg
Și vuet dau în cale,
Iar plopii n umedul amurg
Doinesc eterna jale.*

Pornesc apoi să văd satul lui Coșbuc. Mă bucur de în- noirile petrecute în satul poe- tului în anii puterii popu- lare. Școala nouă, de curînd

înălțată, are săli mari și frumoase și doi- sprezece profesori. Trec pe la coopera- tivă. Găsești aci toate cele necesare gos- podarului.

Anuța îmi povestește despre vizitatorii care vin să vadă locul de naștere al poe- tului. Vin aici oameni și din străinătate.

Seara mă poștește să mă găzduiască Gheorghe Tîrmoveanu, un fel de rudenie cu poetul George Coșbuc. Aflu de la domnia sa, — ceea ce dealtfel știu și eu — că poetul își ducea zilele în neagră mizerie. Cîrbindu-și sărăcia cu o mică slujbuliță, la un moment dat și aceasta l-a fost luată. Domnii de-atunci, guver- nanții nu puteau să aibă la inimă pe acel care în poezia „Noi vrem pămînt” amenința burtă-verzimea:

*Cînd nu vom mai putea răbda
Cînd foamea ne va răscula
Christoși să fiți nu veți scăpa
Nici în mormînt.*

Mă chinuie un gînd dureros cînd mi-a- mintesc de vremea întunecată și plină de sărăcie în care a trăit George Coșbuc...

Dar iată că în seara aceasta, în clipa aceasta, mi-e dat totodată să mă bucur din inimă. În anii puterii populare, Aca- demia Republicii Populare Romîne a cin- stit amintirea și opera marelui nostru poet așa cum se cuvine.

O, dac-ar trăi „badea Gheorghe”! Ar chiui și mai puternic la hora din satul lui, s-ar duce la Năsăud și ar tipări noi cîntece, slăvind libertatea și bucuria muncii din satul lui, din satul patriei noastre.

Incerc să dorm, dar nu se prinde som- nul de mine. Li spun gazdei că vreau să văd din nou statuia lui „badea Gheorghe”. Pornesc pe uliță. Ajung în fața statuiei. Îl privesc drept în față. Mi se pare că ochii lui s-au îmbrăcat acum într-un zîm- bet de fericire pe care poetul în viață nu l-a avut niciodată.

O imagine de acum 20 de ani a casei în care s-a născut poetul George Coșbuc.

Mecanicul de la arie

E negru ca un horn de casă și oboseala-l stringe-n chingă; dar nici o clipă nu se lasă; mecanicu-a-nvățat s-o-nvingă.

Nici ziua în amiaza mare cînd soarele și-aruncă jarul, el nu se trage sub umbrare ci drege-o piesă, șterge farul,

să meargă fără contenire pe arie — batoza nouă — și sub a stelelor sclipire și-n zorii primeniți cu rouă.

Îl văd: cu mina nelezește s-așeze griul în postavă — și-i mulțumit că nu găsește în boabe nici un fir de pleavă.

ION SOCOL

Canalul meu

Toată lumea era într-al nouălea cer, ca după nouă pahare mari de vin vechi, ținut în butoi de la nașterea miresei.

În capul mesei se instala- se popa Niță Izvoranu, cel mai cunoscut interpret al cîntecelor de beție din cuprinsul episcopiei. Cuvioșia sa, ferin- du-și de sosuri barba sură, își încerca vocea, știindu-se că abia după al cincispreze- cea pahar poate intona în octavă:

*„Uite dealul, uite via,
Unde iubeam pe Maria...”*

Poate doar mireasa mai era trează, căci numai gusta paharul, așa, cu virful buze- lor. La început fata s-a gîndit că-i potrivit, după tradi- ție, să plîngă pușintel, dar n-a izbutit. A căutat biata o ceapă pe masă, să-și dea în ascuns pe la ochi, dar oas- peții mîncaseră toate căpăți- nile ca aperitiv, cu rachiou.

Despre moș Petru Mihoc, tatăl lui Iorgu — mirele, ce să vă mai spun! Își îmbrăca- se hainele păstrate pentru în- mormîntare — costum de o- raș, negru în dungi — cu toa- te împotrivițiile mătușei Sa- vetuța. Și-a convins bătrîna abia cînd i-a făgăduit:

— Lasă, băbuțo, pentru în- gropăciune îmi fac alte hai- ne, mai elegante...

Inchipuți-vă acum dum- neavoasă, ce „aaa” pe multe voci, prelung, de-o uimire fără margini, înălțata întreaga lume, cînd în ușa larg deschisă a apărut Susan Iosif. Domnul Susan Iosif, în carne și oase, zîmbitor, proaspăt ras, gătit de sărbă- toare, cu ceas la brîu și pă- lărie de paie. Lingă el nevas- ta, cu o figură speriată și cu un purcel în brațe.

Nuntași s-au uitat mai în- tîi întrebători spre Petru Mi- hoc — socrul mare, care de spaimă scăpase paharul. Mo- șul a dus mina la inimă, să se dezvinovățească, să spună că nici nu i-a trecut prin cap să-și invite vecinul, lua-l-ar naiba, dar acesta se și por- nise. Se vedea că-și pregătise o cuvîntare de acasă:

— Onorați nuntași și tova- rășil! Așa... Tovarășii mei dragi!... Într-un ceas bun, no- rocul cel mare și doișpe prunci mirilor!... Așa... În ceasul ista o sunat orologiul împăcării... Am îndrăznit să vin și eu, acu' la bucurie, cînd omul uită vrajiba între frați. Așa...

Înșfăcă purcelul din brațele nevestei, trecu printre mese, se opri în fața mirelui, întin- zîndu-i godacul ce guița spe- riat.

— Tu, Iorguțule, să trăiești fericit cu Iuliana lui Verdeș. Așa... Chiar dacă nu-i ea ro- mîncă de-a noastră, și fată

bună, de intelectual... Zicînd asta. Susan se întoarse că- tre Verdeș — factorul poștal — făcu o mică plecăciune, zîmbi respectuos, apoi conti- nuă: acum, în colectivă, toți sînt frați, egali... Am un sin- gur regret: că nu m-ați pri- mit și pe mine între dum- neavoasă... Eu, ca om de fi- nanțe, aș fi adus aportul meu de contribuție... Așa...

După urările lui Susan,

muntașii, stingheriți, au băut tăcuți, bucurîși că au o ocu- pație ce le îngăduie să nu vorbească. Dar încetul cu încetul s-au obișnuit așa cum se obișnuiește veteranul cu schița măruntă rămasă în coapsă după război.

Petru Mihoc însă, de tul- burare, sorbi trei pahare în șir, de unul singur, și se a- șeză la masă pentru a chibzui cum să scape de pacostea ce i-a căzut pe cap. Păstrase undeva, ascuns tare bine în adîncul inimii, un fior de tea- mă față de domnul Susan Iosif. În primul rînd fiindcă de el nu știi niciodată cum să te ferești. Și pe vremuri a fost politician, a vorbit fru- mos, pînă și cu văcarul, nu numai cu intelectualii printre care dînsul, ca percepător cu două clase comerciale, se străduia să se numere. Dom- nul lăcrăma chiar cînd își scotea pămîntul la licitație și era primul care te imprumu- ta la ananghie. Cînd, pentru imprumut, își lua pămîntul, plîngea de-a binelea.

Era om deștept. Romînilor le spunea că-i romîn, cean- găilor că-i maghiar sadea. Ca toți oamnenii din Hălău- reni, satul acesta moldove- nesc vechi și frumos, știa și romînește și ungurește.

PÎIN

Parcă adie-n casă
Lanuri foșnitoare,
Parcă-ar sta pe masă
Bulgăre de soare;

Parcă vîntul serii
S-ar stîrni molcom...
Parcă-arșița verii
S-ar stîrni în om...

Ce arome oare
Neștiute-n zări

Schiță de

Apoi a fo- ccea de pom- Era ca ac- viilor, într-o- duminică se- rea inaugu- colective. L- s-au adunat- pentru desfi-

S-a băut dată, căci a- dovedit neas- Pe inserat, boș, zăludul aflat — nu : ccea ce nu c- nimeni: Ma- ibovnica lui, și se hirjo- Enache, arm- pornit într-a- S-a încins o- s-a mai pom- boiala între- ceangăi toată- a doua zi — fie ziua ina- buit să sară- să-i despartă-

Ei și-atun- trarea în go- dau în două- ce se lega- colectiv — — or să se- chiorii! Răm- tenitori!”

Un an în- comuniștii s- să poată înj- colectivă. To- tal a fost pu- san, dar do- scăpat dom- În vreme- făcea singur- ospăta. Mînc- ceva, deoare-

Bucuria colectivistului

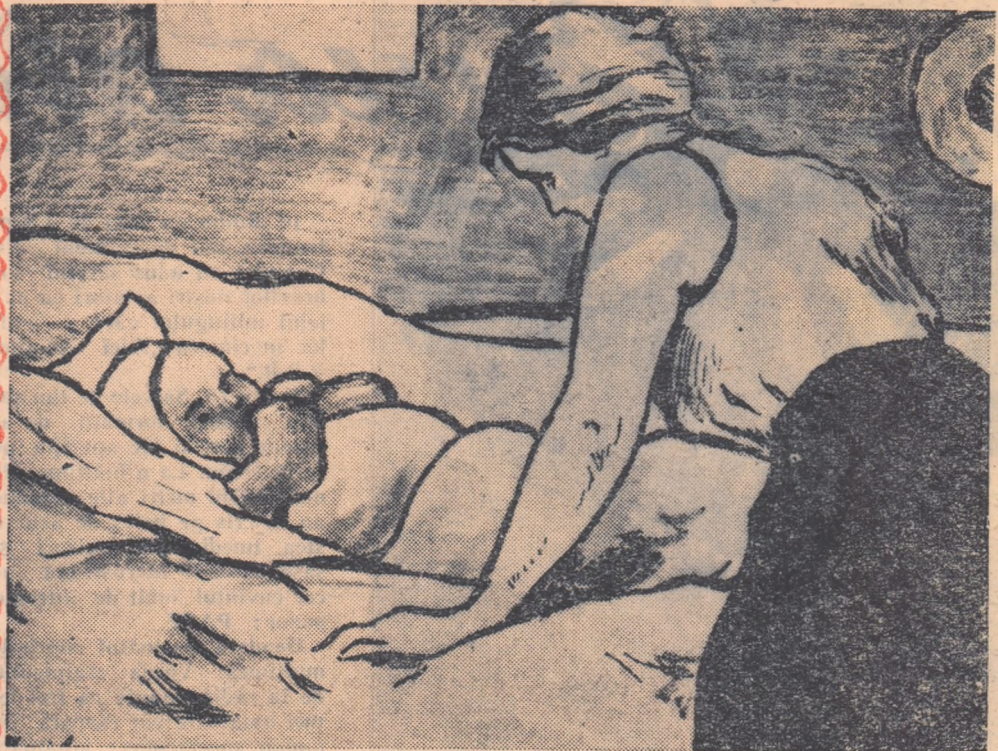
Mă dau-napoi. Privesc: Pe bătaură
Grămezi — stă griu-n sacii rotofei.
Cind știu că toji-s numa' bob și grei
Simt parcă gust de pîlne caldă-n gură.

Un an de zile am turnat în ei
Putere multă — multă-nvățătură.
Azi nici-o boabă nimenea nu-mi fură.
O sută, cîți se văd, sînt toji ai mei.

Atîta aur duc în magazine
Eu, care altcînd n-aveam nici mălai!
Ci stai cuminte-n pieptu-mi, bucurie

Că, zău, de voie bună și de trai
Imi vine-așa să chiul și să cînt
Și să trîntesc căciula de pămînt!

STELIAN FILIP

„Din viața celor umili“

Pictură de N. TONITZA

Un minunat mînuitor al pensulei

În cartea de impresii a expoziției cu tablourile pictorului N. Tonitza, un om al muncii din capitala țării a notat o frază simplă, dar atotgrăitoare: „Mulțumesc pentru această nemăsurată bucurie“. Acela care semna în josul acestor câteva cuvinte, nu mulțumea în felul acesta numai organizatorilor expoziției. Mulțumirea și bucuria sa se îndreptau în același timp cu ani și ani înapoi, spre acela care a fost Nicolae Tonitza, unul din cei mai de seamă reprezentanți ai picturii românești din primele decenii ale acestui veac. Și tablourile expuse în micul pavilion din Parcul I. V. Stalin, din București, vorbesc din plin despre aceste trăsături caracteristice ale picturii lui Tonitza: dragostea pentru oameni, pentru natură, înțelegerea suferințelor nemăsurate ale poporului, ura pentru asupritorii săi.

Marea dragoste a artistului pentru oameni se vedește în primul rînd în minunatele sale portrete de copii. „Copil mic“, „Copilul clovnului“ și toată seria de tablouri intitulate simplu „Copil“, arată cu cîtă atenție, cu cîtă dragoste s-a aplecat Tonitza asupra oamenilor de mîine, ce mare era dragostea sa pentru aceștia.

Mînuind cu deosebită artă condeiul, pensula, culorile, N. Tonitza și-a pus toată învățătura și talentul său în slujba poporului, zugrăvind viața celor asupriți, biciuind fără cruțare pe cei care asupreau poporul. Din cauza aceasta N. Tonitza a rămas un pictor al poporului, un pictor ale cărui tablouri oamenii de azi le înțeleg și le iubesc, deși ele au fost pictate cu atîția zeci de ani înainte.

MARIANA PIRVULESCU

Flori care nu cunosc moarte

Ștefan Luchian este unul dintre cei mai mari pictori pe care i-a avut vreodată țara noastră.

O emoție puternică te stăpînește cînd stai cîteva clipe în fața tablourilor lui Luchian, tablouri expuse în prezent în pavilionul Parcului de Cultură și Odihnă. Privind peisajele pline de poezie, portretele, florile, fără să vrei te gîndești la soarta omului care a iubit oamenii, copiii sărmani, și care, paralizat și chinat de boală n-a încetat o clipă să lucreze. Parcă dorea să se mute în camera sărăcăcioasă, în care i se scurgea viața, o fîmîmă de cer, o pădure după ploaie, un stejar bătrîn, buchete de albastrele și anemone...

La 24 ianuarie 1902, Luchian îi scria lui C. Mille: „Cite odată mă uit și voiesc să mă dau jos din pat și cînd văd că sînt teapăn mă îngrozesc și încep să plîng. Am fost un om prigonit de soartă și fără noroc...“

După drama lui Eminescu, soarta tragică a lui Luchian este o dovadă în plus a ticălosiei societății în care a trăit artistul. Multe din tablourile lui s-au pierdut, cumpărate pe nimic, mai bine zis furate de cine știe ce bogătas, vreo cioară cu pene de păun și cu pretenții de priceput în artă!

Cînd părăsești expoziția îți rămîn întipărite în minte și „Capul de copil“ și „Safta florăreasa“ și „Muncitoarea“, și florile, și „Poteca spre cimitir“, poteca pe care Ștefan Luchian a pornit la 48 de ani! Treci pe aleele Parcului de Cultură și vezi în jur covoare de flori. Fără voie te gîndești la florile pe care le-ai văzut cu cîteva clipe mai înainte, la florile lui Luchian, flori care nu se vor vesteji niciodată!

M. DJENTEMIROV

„Sfîrșit 1907“

Pictură de ȘTEFAN LUCHIAN

VOUĂ!

să înfloare
ale-n nări?
n... e-apasă...
le-s bogate...
ați mă rog la masă!
ultă sănătate!

de față mare
rup în două
la fiecare
ecolta nouă.

CORNELIU ȘERBAN

Dragostea

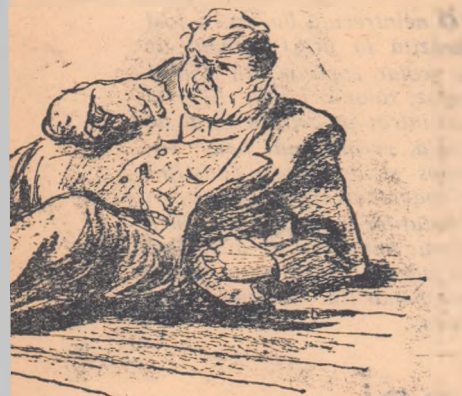
U
lege vorbă decît cu popa. Însă
păstorul sufletește al satului
nu-și pierde vremea cu vor-
ba. Își începuse programul,
întovărășit pe glasul de jos
de către dascăl:

„Uite și tăvălituraaa
Unde-mi da Maaaria gura...“

Pe la trei de noapte, cînd
popa Niță lua de la capăt re-
pertoriul său de șaizeci de
cîntece lumești, moș Petru
nu-l mai zări pe Susan. Porni
îngrijorat în căutare.

În bucătărie, dădu peste
două babe sfîntîndu-se cu ra-
chiu. În chilier, mîneni. Atunci
intră în odaia de la stradă,
unde jucau tinerii. Intr-ade-
văr, aici, la una din mese sta
Iosif Susan. Și chiar cu Antal
Doboș.

Petru Mihoc simți, cu toa-
te fumurile băuturii, că-i pri-
mejdia mare. El știa ce-l lea-

gă pe Antal de Iuliana, mi-
reasa. După bătaia de pomî-
nă, Antal a plecat la armată
și, ca toț flăcăul, s-a întors
mai serios, deși nu atît oit
trebuia. În gospodăria colecti-
vă s-a cerut într-o brigadă cu
Iuliana, și a început să se
țină de capul fetei. A mers
chiar la părinții ei s-o ceară
de nevastă, dar Iulișca a
plîns și s-a împotrivit. Spu-
nea că moare, dar nu se mă-
rită cu zurbagiul și cocoșul
lui Doboș, care a rînduit toa-
te fetele satului. De fapt ea
ținea la Iorgu al lui Mihoc.
Antal Doboș, om mîndru,
neînvățat să fie respins, a
fost lovit tare. A tăcut și s-a
ferit din calea fetei. N-a spus
nimic nici la logodna Iuliș-
căi. Nu mai bea, nu mai ve-
nea la horă. Se spunea că
vrea să plece din sat.

Acum însă, era negru de
beat. Ochii îi plîngeau singu-
ruri. Asculta cîntecele de
dragoste ale popii și sufla
greu, ca un om pus la cazne.
Iar lîngă el Susan, sorbea
rar din pahar și-i vorbea în-
cet. Bătrînul veni la spatele
lui și se strădui să înțeleagă
ce boscorodește:

— „Eu eram tînăr pe a-
tunci, un copil, dar țîn bine
minte. Pe flăcău îl chema An-
drici, Antal Andrici. Iar pe

fata, doamne ce potriveală,
Iulișca. Frumoasă, ca mirea-
sa noastră, cu ochii negri și
părul ca griul copt. Durdu-
lie, să mori în brațele ei, nu
alta... Așa... Și i-o luat-o al-
tului, un român, unul care a
știut s-o vrăjească... Dar la
nuntă o venit Antal, și cînd
mirele juca mireasa, s-o re-
pezit la el și i-o trimis pe
lumea cealaltă. Prietenii lui,
ungurii, i-au sărit în ajutor. O
luat fata și o fugit în lume.
Se spune că-au trăit tare fe-
riciți... Așa... Da' chiar da-
că-l prindeau jandarmii, scă-
pa, că ce-o făcut o fost din
dragoste... Te scapă avo-
cașii... Așa... Trebuie numai
să fi bărbat... Da, era ca a-
cum...“

Uitîndu-se la mire, care
juca pe Iuliana, Susan îl în-
demnă pe Antal să priveas-
că, și-i șopti:

— Ce fată, nu-i alta în lu-
me... Are o mie de draci în
trupșorul ei... Trebuie doar
să fii bărbat, nu mămăligă...
Și — chicoti el — acum,
dimineață, cînd rămîn mirii
singuri, ce-o să mai plîngă
Iuliana în brațele lui... O să
plîngă puțin, dar o să-i
placă...“

Moș Mihoc îl văzu pe An-
tal că se înalță-n picioare, că
dă masa într-o parte, că șo-
văie... Vru să țipe, să i se a-
runce în cale. Dar flăcăul,
mugînd ca un taur, repezi
stînga și-l prinse de gît pe
Susan. Îl sălta și-l izbi cu
pumnul între ochi. Susan
căzu între dansatori, care se
feriră speriați. Antal îl privi
cu ură pe oel doborît, și îi
spuse:

— Otravă!... Omul nu fură
dragostea!...

Fără să mai adauge altce-
va, tînărul își făcu loc printre
oameni și ieși. În liniștea grea
de cîteva clipe, s-a auzit
poarta scîrțîind după el.

Lumea năvăli în camera
tinerilor. Moș Petru prinse
să spună, bîlbîindu-se de e-
moție:

— El, Susan... îl îndemna
pe Antal... O făcut semn că-
tre mire...“

Oamenii se uitau uimiți la
Susan, care, sculîndu-se de
pe dușumea își scutură tacti-
coș hainele și apoi strigă:

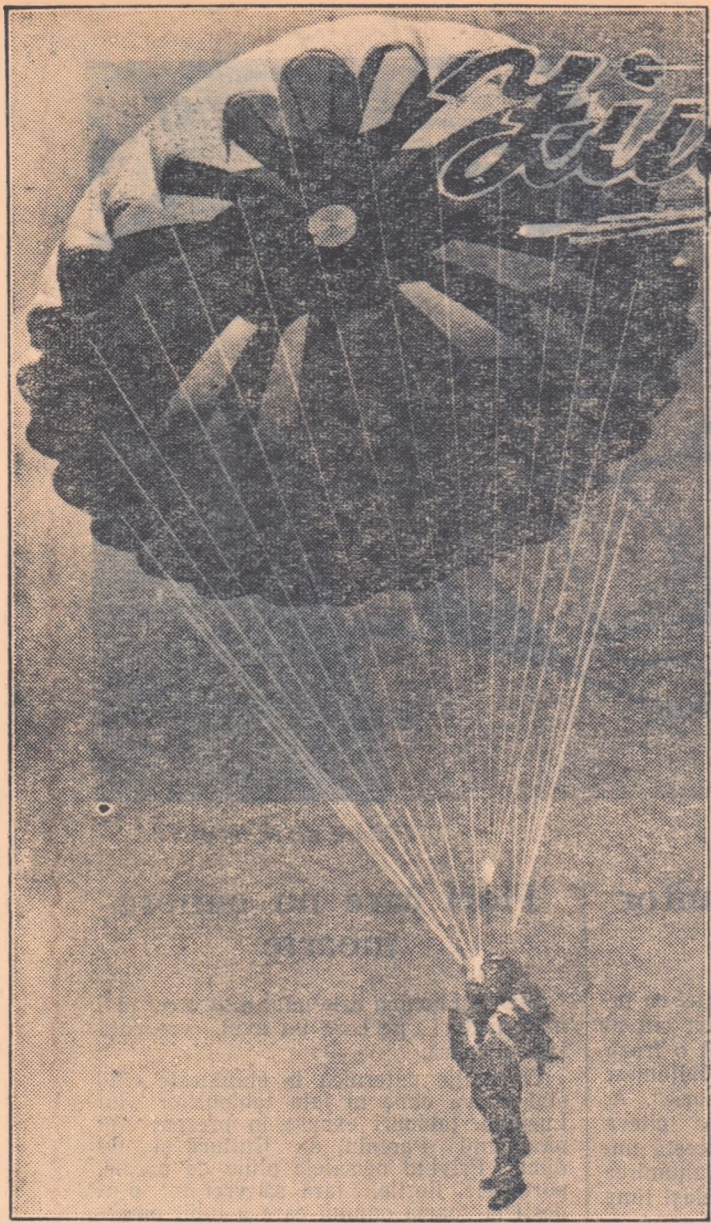
— Am să-l dau în judeca-
tă. Vă iau martori pe toți...
Pe toți.

Făcîndu-și loc cu coatele,
popa Niță apărui, clătîndu-
du-se, cu purcelul în brațe, îl
întîlni pe Susan și-i grăi
tare, puțintel cîntat:

— Ia-ți porcul tău... și
umbrelă!

După plecarea lui Susan,
toții au prins să murească
mai vîrtos. Poate nici nu în-
țelegeau ce se întîmplase.
Poate înțelegeau și beau de
bucurie.

Bucuria colectivului Zilei aviației R.P.R.

În dimineața zilei de 4 septembrie, mii de cetățeni din Capitală au adus salutul lor bravilor noștri aviatori cu prilejul mitingului care a avut loc în cinstea „Zilei Aviației R.P.R.”.

E ora 10. Salvele de tun salută primele formații de avioane care-și fac apariția pe cerul senin. La o înălțime de numai 600 metri alte avioane au înscris pe bolta de azur o stea. Imediat alte treizeci și șase avioane încrustează pe cer cuvântul iubit de întregul popor: PACE.

Deodată freacă cuprinde mulțimea. Vocea crainicului de la radio anunță că trei femei aviatore vor executa un număr spectaculos: vinătoare de balonașe.

Trei avioane se înalță în aer și se reped, rind pe rind, spărgând balonașele colorate. Unul din cele trei avioane este pilotat de Sanda Agache, fiică de țaran muncitor din Murgeni, regiunea Birlad. „Regimul nostru mi-a deschis orizonturi noi, m-a învățat să îndrăznesc să visez. Așa s-a înfiripat în mine gândul să devin aviatore”.

Un alt avion trece la mică înălțime. În urma lui înfloresc parașutele. La pământ coboară în pachete cu medicamente.

Este unul din sutele de avioane ale aviației sanitare (AVIASAN).

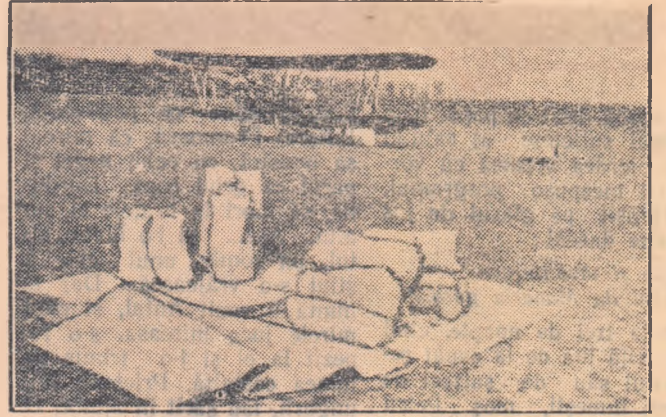
Alte avioane trec numai la câțiva metri înălțime, pulverizând substanțe chimice. Alături de cei ce muncesc pământul, aviatorii noștri duc lupta împotriva dăunătorilor culturilor, însămințează din avion păduri. În acest an, aviația și-a adus contribuția la stăpînirea dăunătorilor care se iviseră în unele regiuni.

Cîteva avioane ale căror siluete argintii abia pot fi zărite pe cer, anunță deschide-

rea parăzii militare. Avioane care zboară cu o viteză aproape de cea a sunetului trec pe cer, săgeată. În dreptul aerodromului execută cu viteza lor amețitoare cele mai îndrăznețe figuri acrobactice.

Mitingul desfășurat cu ocazia zilei aviației a arătat odată mai mult grija partidului și guvernului nostru de a ridica pe o treaptă tot mai înaltă ramurile aviației noastre, de a o dota cu o tehnică înaltă, de a o pune în slujba omului, în slujba vieții și păcii.

N. PALADE

Peste cîteva clipe avionul își va lua zborul. El va împărșia pe ogoare sute de kilograme îngrășăminte chimice ce vor ajuta grul sămănat în toamna aceasta să dea rod și mai îmbelșugat.

Iubitorii cărții din Stolnici

Tinăra bibliotecară din Stolnici era la mare cumpănă. Pînă în amurg trebuia să prăvăie dintr-un cîrțar mai bun cititori pentru evidențiere. Și cum cititori buni sînt destul de mulți în Stolnici, alegerea era destul de grea.

Dacă numărul celor aleși pentru evidențiere ar fi fost mai mare, i-ar fi fost și ei mult mai ușor. Dar lasă, că știe ea ce are de făcut. Va începe întîi cu Ion Dumitrașcu. O s-o întrebe poate directorul căminului cultural de ce l-a pus pe Dumitrașcu în frunte:

— Fiindcă el a aplicat cele mai multe din învățămintele culese din cărți. Din cărți ca „Solul și însușirile lui”, „Cum se poate obține o recoltă bogată de porumb” și din altele. Anul trecut, după ce a cules 2500 kg. porumb de pe un hectar, omul a vorbit la căminul cultural cu multă căldură despre ajutorul ce i-l-au dat cărțile citite.

După cîteva zile au început să învețe drumul spre bibliotecă și alți țărani muncitori din această comună a raionului Costești. Cereau cărți care să le arate cum să zmulgă pămîntului recolte sporite.

Anul acesta oamenii l-au văzut pe Ion Dumitrașcu apropiindu-se de alta în lanul cu floarea soarelui.

— Cel puțin 5-600 kg. de sămîntă de floarea soarelui scoate de pe cele 0,25 hectare — spunea mai zilele trecute un tehnician agronom privind cu plăcere florile pline pînă în margini cu semințe pe care Dumitrașcu le polenizase așa cum spunea în carte.

Ion Dumitrașcu a citit între altele și broșuri zootehnice ca: „Bolile ugerului” și „Creșterea cailor”. Uită-te în grajd la el și-o să-ți dai îndată seama că asemenea cai nu prea vezi oriunde. El vorbește cu pricepere vecinului său Uța Radu despre cantitatea de concentrate care trebuie dată,

de pildă, mînzilor de 3 luni, ca să se facă „ca niște zmei”, cum spune el, ce hrană și îngrijiri cer vacile spre a-ți da producție mare de lapte.

Și cu tînărul țaran muncitor Alexandru Constantin se poate lăuda bibliotecara din Stolnici. În ultima vreme el a citit cîteva broșuri de economie politică.

Pe aici unde în 1946 erau 375 de analfabeți, iar azi sînt peste 460 de prieteni ai bibliotecii, nu rare ori auzi însuflețite discuții despre însușirile eroilor din cărțile de literatură citite.

Dar bibliotecara tot nu e mulțumită. Ea se apleacă adesea cu luare aminte asupra „Călăuzei bibliotecarului”. Pe lîngă metodele folosite în Stolnici ca: recenzii, împrumutul de cărți etc., bibliotecara caută să învețe și altele noi, care să facă mai rodnică, mai folositoare munca de bibliotecar sătesc.

Școlile si-au deschis din nou porțile

După minunata lor vacanță, elevii din satele patriei noastre au început un nou an de învățătură. Au venit cu forțe proaspete și cu hotărîrea să obțină note și mai bune decît anul trecut. Școlile i-au primit sîrbătorește. Prețutîndeni s-au jăcut pregătiri din vreme. În comune ca Vinători, Boiu, Senereuș și în satele Mihai Viteazu, Uilac și altele, din raionul Sighișoara, școlile au fost înfrumusețate prin grija sîturilor populare — ne scrie corespondentul Ion Ciobotaru. Ele au fost de asemenea, aprovizionate cu lemne și cu tot ce e de trebu-

ință. Învățătorii de aici și-au făcut din vreme planuri de școlarizare pentru ca nici un copil să nu rămînă în afara școlii.

O neîntrecută bucurie a fost hărăzită la acest început de an școlar copiilor din satul Rogoz, raionul Lăpuș. Ei n-au mai intrat în vechiul local de școală, ci într-unul nou, luminos și încăpător, construit la îndemnul comunistilor și deputaților din sat de către țărani muncitori de aici. Vestea aceasta bună ne-a dat-o corespondentul nostru, Nistor Chira.

Școli noi

Badea Mihăilă, curierul sfatului popular a socotit și singur, a întrebă și pe cei care cunoșteau: voia să știe cît a costat noua clădire a școlii din Sintioana... Pe vremea copilăriei lui, copiii care

aveau iarna veșminte și opinci să poată străbate drumul, buchiseau într-o odaie înghețată și întunecoasă. Badea Mihăilă a fost pînă de curînd neștiutor de carte. Copil de oameni sărmani, a fost multă vreme slugă la chiabur.

— 200.000 lei. Atît a costat școala. Și-mi arată hîrtia cu însemnări... 200.000 lei a cheltuit statul pentru copiii din Sintioana, să le facă școală. Înainte vreme, umbrai zeci de kilometri prin satele moșteni pînă să dai de vreo școală. Acum, numai copiii din raionul Cîmpeni, de pildă, vor învăța carte în 8 școli noi. În raionul Dej sînt în construcție 20. Zilele trecute s-a terminat școala din satul Nireș, școală în care pot învăța 560 elevi. Școala are secție romînă și maghiară. 16 săli de învățămînt, 2 săli mari pentru șerbări, etc. Numai din 1952 pînă azi s-au construit în regiunea Cluj 90 de școli... Milioane de lei a dat statul pentru școli. Mii de țărani muncitori au contribuit prin muncă voluntară la ridicarea viitoarelor lăcașuri de lumină. În multe comune ei au înălțat, de asemeni, școli prin autoîmpunere.

V. Singereanu
corespondent

Cum se PREVEDE VREMEA

Cu ajutorul acestor instrumente și aparate s-au stabilit numeroase reguli de prevedere a timpului.

S-au întocmit de asemeni hărți geografice pe care s-a însemnat locul în spațiu al diferitelor fenomene meteorologice ca și drumul pe care ele îl urmează la un moment dat.

Intocmirea zilnică a acestor hărți, care cuprind toate fenomenele meteorologice dintr-o regiune întinsă a pămîntului, a dus la cunoașterea multor legi după care se schimbă vremea. Astfel, s-a constatat că norii sînt de mai multe soiuri, că aceștia ca și burnița, ploaia, ninsoarea, grindina, viscolul,

etc. sînt produse la întîlnirea diferitelor mase de aer care circulă neîntrerupt dintr-o regiune în alta. Aerul rece din regiunile polare coboară spre sud, către cel tropical, mai ușor și mai cald, iar aerul din jurul ecuatorului urcă spre poli, atunci cînd în aceste părți se produce un gol de aer. Din amestecul acestor două categorii de aer rezultă aerul temperat din regiunile noastre.

Cînd un aer venind dinspre pol urmează să intre în țară, se va anunța întărirea vîntului, ploii rezezi sau ninsoare dacă e iarnă. Dacă aerul vine din răsărit, atunci se va anunța timp frumos și secetos, dacă vine din Atlantic sau marea

Mediterană vremea va fi umeză, ploioasă și caldă, etc. Nu toate fenomenele naturii vin însă din afară. Unele se formează la noi în țară. De multe ori, dimineața, ceața se urcă din văi și acoperă crestele munților. Vara, această ceață se desprinde de coama muntelui, se urcă în sus ca un nor, se îngroașă din ce în ce mai mult, și după amiază începe să tune și să fulgere. La observațiile meteorologice instalate pe unele înălțimi se măsoară toate elementele aerului: temperatura, presiunea aerului: umezeala, vîntul, radiația solară, etc. Cunoscînd acestea, vom ști dacă aerul va putea sau nu să producă norii din umezeala pe care o are, dacă norii rezultați sînt formați din picături de apă sau cristale de zăpadă, dacă conțin sau nu grăunțe de grindină, etc.

N. TOPOR
Directorul
Secției Sinoptice
din Institutul Meteorologic
Central

Din problemele conferinței de la Geneva

Libera comunicare între state, apropiere popoarele

Cunoscându-se unii pe alții, oamenii se înțeleg mai bine. Dimpotrivă, oprindu-se libera comunicare între popoare, se ajunge la neîncredere. Locul bunei înțelegeri și al intrajutorării pe calea liberului schimb de mărfuri și idei, îl iau vrajba și încordarea în lume.

Pornind să dezlege problemele care au dus la înrăutățirea situației în lume, cei patru șefi de state, în întâlnirea lor de la Geneva, au trebuit să se ocupe îndeaproape de piedicile care opresc țările să facă schimburi între ele. Indrumarea dată de ei ca treptat, printr-o seamă de măsuri, să se înlăture piedicile care frânează calea liberei comunicări în vederea stabilirii de legături trainice între state, s-a bucurat de cea mai caldă primire din partea popoarelor.

Nu s-a scurs prea multă vreme de la istorica întâlnire de la Geneva și sintem martorii unui bun început pe drumul largirii schimbului dintre țări. Al dezvoltării contactelor dintre țările din Răsărit și Apus. Delegații parlamentare, economice, culturale din țările apusului vizitează tot mai des Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. Între țări au loc numeroase întâlniri și întreceri sportive.

Din păcate însă unele cercuri politice din Apus, îndeosebi din S.U.A., continuă să meargă pe vechiul drum, chiar și acum, după conferința de la Geneva. Punând bete în roate în calea înțelegerii între state, unii politicieni din țările capitaliste mai nădăjduiesc că rupând orice legături, îndeosebi economice, cu Uniunea Sovietică și țările democrat-populare, le vor silii să nădăjduiesc calea libertății și independenței, calea socia-

lismului. Cât a fost de nesocotită această părere s-a văzut curînd. În vreme ce economia Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară a înflorit, economia țărilor capitaliste a bătut pasul pe loc, iar populația din aceste țări a avut mult de suferit.

Ingrădirile pe care unele țări apusene le pun în calea schimbului liber, le stînjinesc în primul rînd pe ele înseși. De pe urma unor asemenea îngrădiri nefirești au de suferit comerțul, știința și cultura omenirii. Cît folos aduce liberul schimb între țări ne-a arătat cu prisosință conferința pentru folosirea puterii atomului în scopuri pașnice, ținută de curînd tot la Geneva.

Țara noastră este dornică să aibe un larg schimb cu toate țările lumii. Noi avem bogății naturale, produse industriale pe care le putem vinde peste hotare. Totodată țara noastră poate cumpăra, la rîndul ei, mărfuri din alte țări. Avem o țară bogată, minunată de frumoasă, oameni harnici și primitivi. Găzduim cu bucurie și inima deschisă oaspeți străini. La rîndul nostru dorim să aflăm stările de lucruri din alte țări. Țara noastră întreprinde în anul acesta legături comerciale cu 55 de țări. Peste 13.000 de persoane din 48 de țări ne-au fost oaspeți în ultima vreme și nu se poate spune că ei n-au fost impresionați de cele văzute la noi în țară.

Oamenii vor să se cunoască. Popoarele doresc să se înțeleagă. Opreliștile de pînă acum frînau liberul schimb de mărfuri și idei, încătușau comerțul, cultura și știința, dăunau păcii și prieteniei între popoare. Lărgind legăturile pe toate țărimurile între țările Răsăritului și Apusului, pacea și popoarele n-au decît de câștigat.

Mărturiile unor ziare străine

Mai mulți gazetari englezi s-au înapoiat de curînd din Coreea de sud. Povestind păreriile lor în revista „Picture Post”, printre altele scriu: „Coreea de sud este desfigurată de boli, foamete și corupție. Copiii părăsiți trăiesc în grupuri pe străzi, scormonesc în gunoai, fură, se dedau la acte de huliganism și seamănă din ce în ce mai puțin a copii. O sută douăzeci de mii de leproși vagabondează liberi prin țară, singuratici, oamenii sănătoși

temîndu-se să se apropie de ei”.

Gazetarii englezi destăinuiesc că acești oameni, lipsiți de o coajă de piine, se îngrămădesc de-a lungul căilor ferate, pe marginile rîurilor, sau în apropierea unităților militare, unde pot găsi ceva de ate gurii. Acolo își construiesc corturi și cocioabe din cutii de carton. Cauza acestei situații atît de grele, scriu gazetarii, se datorește lui Li Sin Man, care tot mai visează la o ofensivă împotriva Coreei de nord și în acest scop ține o armată de 750.000 de oameni.

În ultima vreme viața țăranilor brazilieni s-a înrăutățit și mai mult. Ziarul brazilian „Imprensa Popular” scrie că „țăranii trăiesc în neagră mizerie. Ei nu au ce minca, nu au ce îmbrăca... Locuiesc în cocioabe din frunze de palmier, acoperite cu paie de orez: dorm în naturi făcute din crengi”. Principalul motiv

al vieții sărăcicioase este lipsa de pămînt. Bogătașii hrăpăreți au pus stăpînire pe pămînturile țăranilor pentru datorii. După cum se spune în alt ziar, din unsprezece milioane și jumătate de țărani numai a cincea parte au pămînt. Optzeci și unu dintre o sută nu au nici un petec de pămînt. Pentru înlăturarea mizeriei și foamei, în Brazilia se desfășoară tot mai larg lupta pentru reforma agrară pe baze democratice.

Fabrica de sodă „Karl Marx”, înălțată în anii puterii populare.

La 9 septembrie, poporul bulgar sărbătorește împlinirea a 11 ani de la eliberarea sa, de către Armata Sovietică, din lanțurile robiei fasciste. Această zi este cea mai mare sărbătoare națională a poporului frate bulgar.

PĂMÎNT STRĂMOȘESC

de NAIDEN VILCEV

Struma și Dunărea curg argintate,
Soarele scaldă bătrînii tușani,
Parcă-i aud oam foșnesc pe-nserate
Colo, pe Strandja în vechii Balcani.
Știi că acolo mi-i țara iubită,
Rodnică-n miere, în vin și în griu,
Noaptea sub luna-ntr stele pitită
Clopotel turmei răsună pe riu.

Neda Voivoda și Petco Stranika
Cetnici în hainele lor cenușii,
Tineri ce n-au cunoscut ce e frica
Puși de nemernici în țepe, de vii,
Ei sînt poporul! În ani de urgie
Ei au luptat pentru roșia stea,
Ei mi-au lăsat moștenire și mie
Sîngele care-n strămoși clocotea.

Cîntecul jalnic al mamei iubite,
Lacrime ei pentru unchiul ucis,
Vechiul pușcoci cu inele-arămate
Pus de bunicul sub zid, cu dichis,
Asta mi-a fost moștenirea sub soare,

Tot ce strămoșii-mi lăsară cîndva,
Asta e-ntr-oaga avere pe care
Nu aș schimba-o orice mi s-ar da!

Vechi cusături cu migală lucrate,
Basmă scornite în țară la noi,
Mii de cîntări și povești minunate
Sfinte legende cu vajnici eroi, —
Iată izvorul ce-n veci ne hrănește,
Plin de puterea nestinsului har,
Cît vom trăi — vom simți bulgărește:
Tu-n veci bulgăroaică, eu veșnic — bulgar.

Chiar de m-aș duce vreodată departe,
Chiar dac-ar fi doar minuni să-nțitnesc,
Aur și miere de-ar fi-n altă parte,
Cer mai senin decît cel strămoșesc,
Crede-mă Patrie, maica mea dragă,
Tot m-aș întoarce la tine curînd,
Ție și-aș spune iubirea întreagă
Glia meleagului scump sărutînd!

În romînește de D. MIHAIL

De la o săptămînă la alta

ÎNTELEGerea ECONOMICA ÎNTRE U.R.S.S. ȘI IUGOSLAVIA

Tratativele purtate la Moscova între delegațiile economice ale Uniunii Sovietice și Iugoslaviei, s-au încheiat cu succes. Cele două țări au ajuns la deplina înțelegere de a lărgi legăturile lor economice. Pentru aceasta cele două părți își vor spori mult schimbul de mărfuri. Valoarea schimbului de mărfuri între cele două țări se va ridica în anii următori la 70 milioane dolari anual.

Totodată înțelegerea prevede sprijinirea de către Uniunea Sovietică a Iugoslaviei sub

forma creditelor și a altor ajutoare. Astfel, Uniunea Sovietică va ajutama Iugoslavia ca să-și construiască două fabrici de îngreșăminte chimice. De asemenea, Uniunea Sovietică va împrumuta Iugoslaviei suma de 30 de milioane dolari pe timp de 2-3 ani.

Tratativele economice sovieto-iugoslave de la Moscova și rezultatele bune cu care s-au încheiat, vin să întărească legăturile dintre cele două țări.

CRIMELE COLONIALISTILOR FRANCEZI ÎN AFRICA DE NORD

Pier zilnic zeci și sute de oameni nevinovați în Maroc și Alger. Sate întregi sînt șterse

de pe fața pămîntului. Un ziar din Germania apuseană scria în unul din numeroasele sale: „Ieri am fost nevoiți să aducem știrea că 9 sate algeriene au fost rase de pe fața pămîntului”.

Pornite să-și cucerească libertatea și independența, popoarelor din nordul Africej li se răspunde cu gloanțe. Ori cît ar fi însă de cruntă teroarea și numeroase blestemățile colonialiștilor, lupta de eliberare națională a popoarelor marocan și algerian nu va putea fi înăbușită. Pînă la urmă dorința de libertate, dreptul la viață omenească, vor triumfa

Cu harta în față

Ce se petrece în Saar

Saarul este un ținut așezat între Franța și Germania, cu o suprafață de 2600 kilometri pătrați și o populație care numără aproape un milion de oameni. În marea lor majoritate locuitorii sînt de origină germană.

De-a lungul istoriei Saarul a fost stăpînit cînd de Franța, cînd de Germania. Cercurile stăpînitoare și bogătașii din aceste țări s-au gîlcevit deseori pentru a pune mîna pe avuțiile acestui ținut bogat în fier și cărbune.

După cel de al doilea război mondial Saarul a rămas sub administrația Franței. Avuțiile merg în buzunarele bogătașilor francezi. Acest lucru nu este pe placul marilor industriași germani care în repetate rînduri au cerut să se „revizuiască” stăpînirea Saarului. În vremea ratificării acordurilor de la Paris, care încuviințează remilitarizarea Germaniei apusene, în

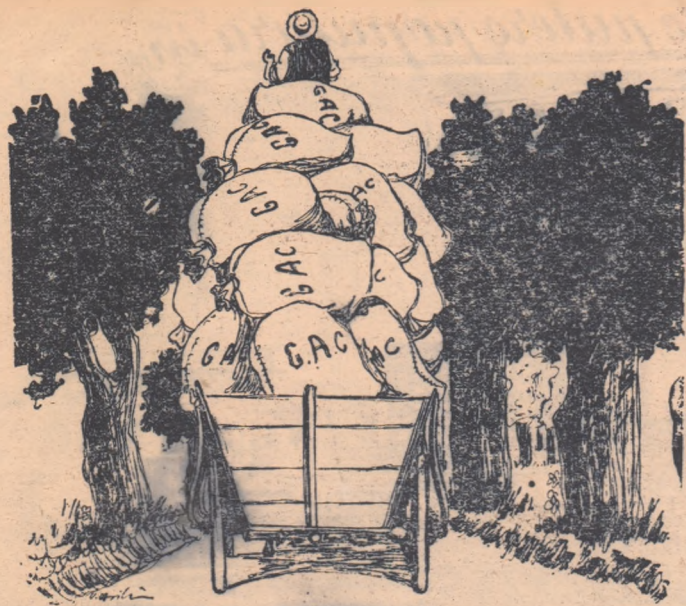

tre cercurile conducătoare din Franța și din Germania de apus, s-a stabilit o înțelegere prin care Saarul capătă o conducere administrativă proprie, însă economiceste ținutul urmează să rămînă mai departe legat de Franța. Această înțelegere a luat forma noului statut al Saarului, numit „Statutul european”. Pe bună dreptate se spune că acest acord este prețul plătit de cîrmuitorii din Germania apuseană pentru ca politicienii și bancherii ce conduc Franța să încuviințeze remilitarizarea Germaniei apusene.

Dar tirgul încheiat nu este definitiv. Noul „Statut european” urmează să fie aprobat de locuitorii Saarului. Or, ei nu împărtășesc o asemenea tocmeală făcută peste capul lor. Cu toate că populația saareză își va spune cuvîntul abia la sfîrșitul lunii octombrie, după cum ne înștiințează ultimele vești, — campania electorală a devenit de acum deosebit de furtunoasă. Cele mai multe partide politice cheamă pe locuitorii Saarului să voteze împotriva „Statutului european”.

Evenimentele ce se petrec în Saar dovedesc cu prisosință pozițiile șubrede pe care susținătorii acordurilor de la Paris și-au clădit alianțele lor militare și cît de străine sînt aceste alianțe față de interesele popoarelor german și francez. Locuitorii saarezi cer reunificarea pașnică și democratică a Saarului la restul Germaniei.

— Așa e pe la noi: acei ce muncesc stă... la înălțime!

Ghicitori

Nu fi-e mamă, dar te-nvăță
Cum să ai belsug în viață,
Cum să sâmeni, cum să ari
Ca să stringi recolte mari
(Cartea agricolă)

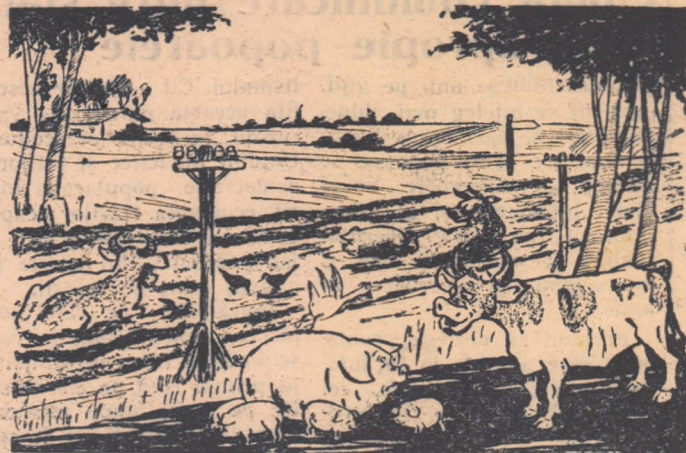
Am un cântăreț în casă
Stă pe scaun, stă pe masă,
Cintă, cintă — glasul și schimbă
Și vorbește-n orice limbă,
Seara-n juru-i la cămin
Și bătrini și tineri vin,
(Aparatul de radio)

Cine arde fără fum
Și în casă și pe drum?
Ploaia cade și nu-l stinge
Vântul razele nu-i frînge;
Cînd apare, ia în sulți
Intunericul din ulți,
(Beclul electric)

Leneș e de te crucești,
Dar de-l crești te-mbogățești.
(Porcul)

Loc sigur

În comuna Bezdead, regiunea Plocești, drumurile nu sînt reparate de mai mulți ani.

— Invața-mă cum să-mi feresc purceii de mașini și căruțe?
— Du-i și tu, soro, în gropile de pe șosea, că pe acolo nu poate trece niciun vehicul.

Desen de FRED GHENADESCU
(după o corespondență trimisă de Ion N. Ușurelu)

Nu-i curent!

În comuna Boroaia, raionul Fălcieni, operatoarea Vartolomei Lucreția oprește emisiunile stației de radioficare sub motiv că nu este curent. În realitate ea pleacă nemotivat pentru interese personale.

Cînd ai stație-n comună
Și-ascuți cînt de voie bună,
Știri și sfaturi pentru-oricine,
Asta-l bine!

Dar de ești de prin Boroaia,
Ei, atunci se schimbă foaia!...
Fiindcă-ai cea stația este
Cu poveste.

Asta nu e-ar fi stricată;
Nul e-o stație minunată
Dar cînd vrei s-ascuți ce-ți place,
Stația tace.

Cînd întreb operatora:
De ce stă radioficarea?
Îți răspunde la moment:
Nu-i curent!

Vorba asta „nu-i curent“
Este doar un argument,
După cum s-a dovedit,
Născocit.

Cînd îi arde de plimbare,
Tinerei operatoare:
O și ia din loc urgent:
Nu-i curent!

Dar cînd vreun control apare
Să vedeți radioficare:
Merge stația, măi frate,
Ca pe roate!

De-ai spun la mic și mare:
Cu așa operatoare,
Are stația — să știți,
„Paraziți!

ION RUȘ
(după o corespondență trimisă de Vasile N. Moșneagu)

Isprava lui Pandele

Ocupînd postul de operator la cinematograful din Budești-Oțenița, Ion Pandele s-a gîndit la... operațiile ce le-ar putea face pentru a-i pica ceva în buzunar. Gîndul i-a zburat la casa de bilete și la casieria Ludovica Pandele, soția dumnealui. Și-a zis: „Ludovico dragă, o să vînd aceleași bilete de 6—7 ori“. Pentru aceasta însă, trebuia ca la intrarea în sală, controlorul să nu rupă biletele. Și grăi Pandele: „Măi Nicușor băiete, oști fiul meu, Eu te-am pus controlor. Nu mai controla la intrare“.

De atunci, în fiecare seară țărani muncitori intră în sală cu biletele întregi. Nu așteaptă mult că apare Pandele și Nicușor: „Biletele la control!“ Cetățenii dau biletele și primesc o contramarcă veche, iar biletele lor rămîn întregi în buzunarul lui Pandele.

Folosind contra-mărcile vechi și vînzînd mereu aceleași bilete de intrare, în buzunarul lui Pandele se adună ceva, care poate să-i aducă și lui un bilet de... ieșire.

După o corespondență trimisă de Ion Chirculocșu

Asta n-o mai știu

Zilele trecute, un gospodar din Pogoanele, regiunea Plocești, s-a dus la centrul de închiriat mașini și unelte. Aici îl găsi pe Ion Manole, președintele cooperativei.

— Nea Manole, se apropie vremea semănatului la grîu. Vreau să mă înscriu pentru o semănătoare.

— Așteaptă, sînt stricate.
— Dar cu sămînța de grîu

pot veni la trior? Văd că nu-i nimeni.

— Cum să fie, dacă triorul e defect!

— Atunci, dați-mi un plug.

— Îți dau, dar fără fier.

— Și cum să ar cu el?

— Asta n-o mai știu.

Și are dreptate nea Manole. Cum să le poată ști pe toate, cînd are atîta nepăsare în muncă?

CALNDARUL Babei

„Dacă prășești în zi de sărbătoare
Te calcă necuratul pe picioare
De nu te poți urni din bătătură
Și pină te descinji de călcătură
Îți sfirite de usturimi cămașa
Și n-are ce să-ți facă nici doctorul, nici moașa.

În sfînta zi de luni să nu-njugi bolii
Că se înnoadă bătările ploii
Și-i uscăciune toată săptămîna.

Dacă coși marțea, ți se umflă mina
Și se preface toată-n carne vie
Că-mi trebuie pe urmă o litră de răchie
S-o lecuiesc așa precum a fost.

Să nu ari miercuri că e zi de post
Și singeră buricul la copii
O lună încheiată, zi de zi,
Și nu se-oprește singele pe pîntec
Pînă nu-mi dai un pui pentru descîntec.

Ziua de joi nu-i bună pentru coasă
Că flămînzește șarpele de casă
Și-nfometat în fiecare noapte
Îți suge toate vacile, de lapte
Și-atît de rău slăbesc atunci vițelii
Încît ajung bieții de ei, ca miei.
Dar vraja asta ține numai pînă
Dai babei niște brînză cu smîntînă.

Ziua de vineri, știm cu toți, încalte
Că nu-i o zi ca toate celelalte.
Pentru că joacă ielele prin lunci
E rea de-nvățătură și de munci;
Dintr-o nimica ți se strîmbă gura
Te-apucă udma și vătămătura.
De vrei să scapi mai repede de ele
Să dai prin mine daruri pentru lele:
Vre-un pol de bani și zece ouă fierte
Că duhurile-atunci or să te ierte.

Să nu te-numești simbătă prin vie
Că-i zi prielnică pentru sfîrșite.

Mă, feții mei, eu vă păzesc de rele
De boli, de draci, de bube și de iele
Și dacă dați ceva și pentru mine
— Le spune baba — o să fie bine.

Om bun, cred că-nșelegi și dumneata
Că o să fie bine... pentru ea.

MIRCEA PAVELESCU

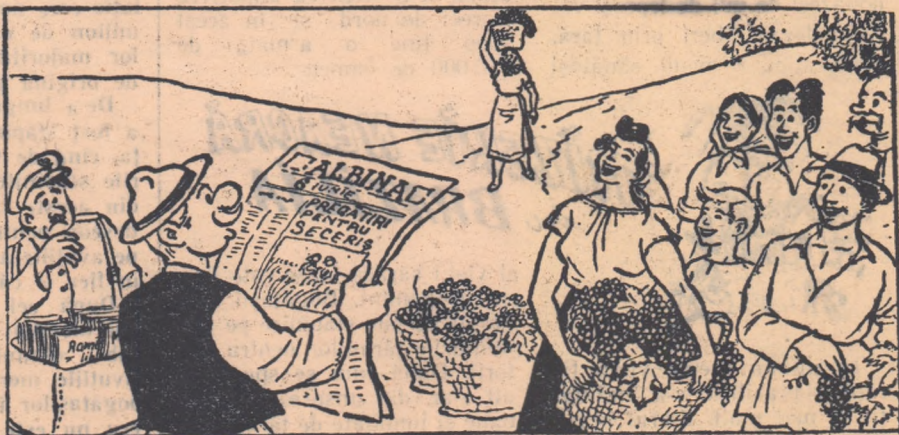
Intimplările lui MOȘ ARDEI

— Ia Ardei ziare bune,
Du-le și citește-le
Să alfe nevestele
Ce mai este nou prin lume.

— Hai, poștașule cu mine
Sus pe deal la tîmloasă;
Bem un must cum n-ai pe-acasă
Și-o da binele de tine.

— Secerîși? Nu fi-i o bună?
Moșule nu vii de-acasă...
Ride toamna-n tîmloasă
Iar tu ești picat din lună.

— Eu din lună? Buclucașul
Nu mi-s eu, ci e poștașul,
Că ziarul, oameni buni,
L-adeuce la două luni.